

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מִמְרָא	מֵאֵן דְאָמַר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קנט.	
בן שמכר בנכסי אביו בחיי אביו, ומת - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות, ולימרו ליה: אבוך מובין ואת מפיק?	אלא אי איתמר הכי איתמר:										ז	◇	קנט.
ומאי קושיא? דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא, תדע דכתיב: (תהלים מ"ה) תחת אבותיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ											ז	◇	קנט.
בן בכור שמכר חלק בכורה בחיי אביו, ומת בחיי אביו - בנו מוציא מיד הלקוחות, וזו היא שקשה בדיני ממונות, אבוה מובין איהו מפיק?	אלא אי קשיא הא קשיא:										ז	◇	קנט.
וכי תימא, הכא נמי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא											ז		קנט.
אי מכח אבוה דאבא קא אתיא, בחלק בכורה מאי עבידתיה?											!		קנט.
ומאי קושיא? דלמא מצי אמר: מכח אבוה דאבא קאתינא ובמקום אב קאימנא											ז	◇	קנט.
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא נעשה גולן, ונעשה גולן - הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידין. השתא איהו לא מהימן, אחרני מהימני? וזו היא שקשה בדיני ממונות.	אלא אי קשיא הא קשיא:										ז	◇	קנט.
מאי קושיא? דלמא כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד											ז	◇	קנט.
היה יודע לו עדות בשטר עד שלא תפול לו בירושה - הוא אינו יכול לקיים כתב ידו, אבל אחרים יכולין לקיים כתב ידו.	אלא אי קשיא הא קשיא:										ז	◇	קנט.
ומאי קושיא? דלמא הכא נמי, כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד											ז		קנט.
היה יודע לו בעדות עד שלא נעשה חתנו, ונעשה חתנו - הוא אינו מעיד על כתב ידו, אבל אחרים מעידין. הוא לא מהימן, אחרני מהימני?	אלא אי קשיא הא קשיא:										ז	◇	קנט.
וכי תימא, הכי נמי כגון שהוחזק כתב ידו בב"ד											!		קנט.
אף על פי שלא הוחזק כתב ידו בבית דין	והא אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:										ז	◇	קנט.
ומאי קושיא? דלמא גזירת מלך היא דאיהו לא מהימן ואחרני מהימני, ולא משום דמשקר דאי לא תימא הכי, משה ואהרן לחותנם משום דלא מהימני הוא? אלא גזירת מלך הוא שלא יעידו להם, ה"ג גזירת מלך הוא שלא יעיד על כתב ידו לחותנו											ז	◇	קנט.
אלא, לעולם כדאמרין מעיקרא, ודקא קשיא לך תחת אבותיך יהיו בניך ההוא בכרחה כתיב.											!	◇	קנט.
ומי מצית אמרת בכרחה כתיב, אבל לענין דינא לא?											ז		קנט.
נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישיו, והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואח"כ מת האב, ובעל חוב אומר: האב מת ראשון ואחר כך מת הבן	והתניא:										ז	◇	קנט.
מאי לאו יורשי האב - בני, מורישיו - אחי											ז	◇	קנט.
ואי סלקא דעתך לא מצי אמר מכח אבוה דאבא קאתינא, דכי כתיב תחת אבותיך יהיו בניך - בכרחה כתיב, כי מת הבן ואח"כ מת האב מאי הוי? נימא להו בע"ח: ירושת אבוהון קא שקילנא											ז		קנט.
לא, יורשי האב - אחיו, מורישיו - אחי דאבוה.											!	◇	קנט.
בן מהו שיירש את אמו בקבר להנחיל לאחין מן האב?	בעו מיניה מרב ששת:										ז	◇	קנט.
האב שנשבה ומת בנו במדינה, ובן שנשבה ומת אביו במדינה - יורשי האב ויורשי הבן יחלוקו	אמר להו רב ששת, תניתיה:										ז	◇	קנט.
היכי דמי?											ז	!	קנט.
אילימא כדקתני											!	!	קנט.
הי נינהו יורשי האב והי נינהו יורשי הבן?											ז	!	קנט.
אלא לאו הכי קאמר: אב שנשבה ומת בן בתו במדינה, ובן בתו שנשבה ומת אביו במדינה, ולא ידעין הי מיניהו מית ברישא - יורשי האב ויורשי הבן יחלוקו											!	!	קנט.
ואם איתא, נהי נמי דבן מת ברישא, לירתיה לאבוה דאמיה בקבריה ולירתניהו לאחיה מן אבוה											ז	!	קנט.
אלא לאו שמע מינה: אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחין מאב.											!	!	קנט.
נפל הבית עליו ועל אמו - אלו ואלו מודים שיחלוקו	רב אחא בר מניומי לאביי, אף אנן נמי תנינא:										ז	!	קנט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואם איתא, נהי נמי דבן מת ברישא, לירתיה לאמיה בקבריה ולירתו אינהו לאחי מאבוק										⚡	■	קנט:	
אלא לאו שמע מינה: אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחין מן האב, שמע מינה.											■	קנט:	
וטעמא מאי?										^		קנט:	
נאמרה סיבה בבן ונאמרה סיבה בבעל, מה סיבה האמורה בבעל - אין הבעל יורש את אשתו בקבר, אף סיבה האמורה בבן - אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחין מן האב.	אביי:									!	◇	קנט:	
ההוא דאמר ליה לחבריה: נכסי דבר סיסין מזבנינא לך, הואי חדא ארעא דהוה מיקריא דבי בר סיסין, אמר ליה: הא לאו דבי בר סיסין היא, ואיקרוי הוא דמיקריא דבי בר סיסין, אתא לקמיה דרב נחמן											○	◇	קנט:
אוקמה בידא דלוקח.	[רב נחמן]										■	◇	קנט:
דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבא לרב נחמן:										■	◇	קנט:
ורמי דרבא אדרבא, ודרב נחמן אדרב נחמן										⚡	◇	קנט:	
דההוא דא"ל לחבריה: מאי בעית בהאי ביתא? אמר ליה: מינך זבינתה ואכלית שני חזקה, אמר ליה: אנא בשכונא גואי הואי אתא לקמיה דרב נחמן										○	⚡	◇	קנט:
זיל ברור אכילתך.	אמר ליה: [רב נחמן]									⚡	■	◇	קנט:
דינא הכי? המוציא מחבירו עליו הראיה.	רבא לרב נחמן:									⚡	■	◇	קנט:
קשיא דרבא אדרבא, ודרב נחמן אדרב נחמן										⚡		קנט:	
דרבא אדרבא לא קשיא: הכא מוכר קאי בנכסיה, התם לוקח קאי בנכסיה.										!	◇	קנט:	
דרב נחמן אדרב נחמן לא קשיא: הכא כיון דאמר ליה דבי בר סיסין ומיקריא דבי בר סיסין, עליה דידיה רמיא לגלווי דלאו דבי בר סיסין היא, הכא לא יהא אלא דנקיש שטרא, מי לא אמרינן ליה קיים שטרך										!	◇	קנט:	
הדרו עלך מי שמת												◇	